

# ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

## ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σόφια, 30 Μαΐου

Ἐγνωμεν ἐκ τῆς διαπρεποῦς ἐφημερίδος σας τὰ ὑπὸ τοῦ Βαρναίου ἀνταποκριτοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει «Αὐγῆς» γραφέντα, καὶ ὁρῶντες ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ ἐν Ἑλλάδι τύπος ἀνεπαρκῶς γνωρίζει τὰ καθ' ἡμᾶς, προθύμως παρέχομεν ὑμῖν τὰς δεούσας πληροφορίες.

Ὅτι τὸ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐλληνικὸν στοιχεῖον οὐδόλως καθεύδει ἐπὶ στρωμνῆς ρόδων, τυγχάνει ἀναμφισβήτητον. Ὅτε πρὸ ἐτῶν μεθ' ὧριμον σκέψιν ἀπεφασίσθη τὸ Σχίσμα, ἐπεδιώχθη βεβαίως διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ ἀποκοπὴ τῶν πτερυγῶν τοῦ Βουλγαρισμοῦ καὶ ἡ προάσπισις τῆς Μακεδονίας, ἀλλ' οὐδαμῶς, πιστεύομεν, διέφυγε τοὺς ἀρμοδίους ὅτι κατεδικάσθησαν συνάμα εἰς βεβαίαν ἀπώλειαν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ οἰκοῦντες ὁμογενεῖς, διότι ἀναξία τῆς φημιζομένης ἐλληνικῆς εὐφυΐας ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐλπίς ὅτι ὁ λαὸς ὁ ὕψ' ἡμῶν τοῦ περιβάλλου τῆς ἐκκλησίας ἀποβαλλόμενος, εἰς ἀσπονδὸν ἐχθρὸν μετατρέπομενος, καὶ ἐν τῷ δικαίῳ ἡμῶν ἀμειλίκτως καταπολεμούμενος πανταχοῦ ὅπου ἡμεῖς ἰσχύομεν, οὐδόλως ἤθελεν ἐκδικηθῆ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χώρᾳ. Καὶ ἐὰν μὲν προῆλθον ἐκ τοῦ Σχίσματος τὰ προσδοκώμενα εὐεργετήματα, ἄλλων ἢ φροντίς· καίτοι βεβαίως γεννᾷ ἐνδοιασμοὺς ἡ σκέψις ὅτι ἂν ἐνὸς οὐδόλως παρεκωλύθη ἡ ἰδρυσις τῆς Βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας, καὶ προήχθη αὕτη μεγάλως ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, χάρις δὲ εἰς τὴν κραταιὰν ἐκ Βορρᾶ συνδρομὴν ἀφορᾷ ἥδη εἰς εὐρὺ μέλλον, ἐνῶ ἂν ἑτέρον ἢ ὁμορὸς Μακεδονία συνεθίσσε δυστυχῶς νὰ στρέφῃ πρὸς αὐτὴν τὰ βλέμματα, καὶ κατὰ χιλιάδας συρρέουσι καθημερινῶς ἐνταῦθα, ὅπου εὐχερέστερον εὐρίσκουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ μειονεκτήματα, ταῦτα πράγματι ἐπῆλθον κατ' ἀνάγκην ὡς ἀναπόδραστα ἀποτελέσματα ἐγνωσμένων αἰτίων, οὐδεὶς δὲ ἀμφισβητεῖ ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπιδιώκουσι τὴν ἐξόντωσιν παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ, κατὰ μέγα δὲ μέρος ἐπιτυγχάνοντες ἥδη, θέλουσι συντελέσει αὐτὴν προϊόντος τοῦ χρόνου !!!

Οὕτω τούτων ἐχόντων, οὔτε δ κ. Ραγκαβῆς, οὐ κατηγορεῖ ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς ἐπὶ ἀδρανεῖα, οὐδ' ἑτερός τις θὰ ἠδύνατο μεταβάλλων τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων νὰ ἀναχετίσῃ τὰ γεγονότα. Ὅπως προέβη τοιοῦτον ἀποτέλεσμα,

ἐὰν ἀπολύτως ὑπάρχῃ ἀκόμη δυνατόν, ἀπαιτεῖται ὀλικὴ μεταβολὴ συστήματος καὶ διόρθωσις παρελθόντων σφαλμάτων, περὶ ὧν ἄλλοις μελήσει. Πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ ὁ ἡμέτερος πράκτωρ ἦτο νὰ προσάσπῃ κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, μειῶν τὰ ἀποτελέσματα τῆς καθ' ἡμᾶς ἐχθροπαθείας· καὶ ἐποίησε τοῦτο μετὰ δεξιότητος καὶ ἐπιτυχίας, ἥτις ἐπέσπασε πᾶσαν ἡμῶν τὴν εὐγνωσύνην.

«Μόνον τοῦ ἀρρεναγωγείου Καθάρνης ἐφείσθησαν οἱ ἐγχώριοι,» λέγει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτὴς, διαστρέφων ἐνταῦθα ἐκ προθέσεως τὰ γεγονότα, ὡς εἰ διετέλουν ἄνοικτὰ τὰ σχολεῖα κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Ραγκαβῆ, καὶ ἐκλείσθησαν μετὰ ταῦτα πάντα, πλην τοῦ ἐν Καθάρνῃ. Καὶ ὅμως ἀντιστρόφως ἔχει ἡ ἀλήθεια· πάντα διετέλουν κεκλεισμένα ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους, καὶ τῇ ἐπιμονῇ αὐτοῦ αἰτήσῃ πάντα ἠνεώγησαν, καὶ τὸ τῆς Καθάρνης, καὶ τὸ τοῦ Ἀσπρου, μένει δὲ εἰσέτι μόνον τὸ Παρθενγωγεῖον, οὐ ἐπικεῖται ἐπίσης τὸ ἀνοίγμα. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ σχολεῖα ταῦτα διατηροῦνται, ὡς ὑποθέτουσιν οἱ Βούλγαροι, ὑπὸ συλλόγων ἐπιδιωκόντων φυλετικούς σκοποὺς, ἐξ οὗ προῆλθεν ἡ κυρία δυσχέρεια· δι' ἣ καὶ πράγματι ἐδέησεν ὁ Ἕλλην πράκτωρ οὐ μόνον νὰ μὴ παγοδρομῇ ἐν ὑπερμεσοῦντι Μαίῳ, ὡς ἀρέσκειται λέγων ὁ ἀνταποκριτὴς, ἀλλὰ καὶ νὰ προβῇ εἰς ἐντονώτατα διαβήματα παρ' αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι, δι' ὧν τέλος ἐπέτυχεν ὅ,τι οὐδεὶς ἕτερος ἤθελε πιθανῶς ἐπιτύχει. Ποῖται ἐπομένως εἰσὶν αἱ δοθεῖσαι αὐτῷ ὑποσχέσεις καὶ μὴ τηρηθεῖσαι; Τὸ δεινὸν τῆς ἰθαγενείας ζήτημα ἐλύθη, τὰ σχολεῖα ἠνεώγησαν, ἡ παράνομος εἰσπραξις τῶν φόρων ἐπαυσεν, ἡ καταδίωξις τῶν ἐν Βαλτζικίῳ Ἑλλήνων ἀνεστάλη· ὁ μισέλλην νομάρχης τῆς Βάρνης ἀντικατεστάθη· καὶ τέλος μετέβη αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν εἰς Ἑλλάδα προτείνων φιλίαν χεῖρα. Τί πλέον ἦν δυνατόν;

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦ Βαλτζικίου; Ἡ ἀληθὴς φύσις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, περὶ ἧς τοσοῦτος ἐγένετο πάταγος, ἡκιστα τυγχάνει γνωστὴ. Ἐν τῇ πολίχνῃ ἐκείνῃ ὑπάρχει μία μόνη ἐκκλησία, ἡ ἐλληνικὴ μεταβάτος δ' ἐκεῖ πρὸ ἐνὸς ἔτους κατὰ πρῶτον τοῦ ἡγεμόνος, αἱ ἀρχαὶ ἠθέλησαν, ὡς εἰκὸς νὰ τελέσωσι δοξολογίαν, καὶ παρεκάλεσαν τὴν ἑλλην. κοινότητα νὰ δανεῖσῃ ἐπὶ μίαν ὥραν τὴν ἐκκλησίαν, τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθόσον μέγα μέρος τῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζομένων ἦσαν βούλγαροι ὑπήκοοι.

Ἀλλ' ἀπερρίφθη τὸ αἷτημα, τῇ εἰσηγήσει θερμοκεφάλων

τινῶν, ἐν οἷς πιστεύομεν, ὅτι συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτής. Οὕτω δ' ἐδέχθη ὁ ἡγεμὼν, ὑπὸ παντός τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ ἀκολουθούμενος, ν' ἀναρριχηθῇ πεζῇ ἐπὶ τοῦ ὄρους εἰς ὕψος πέντε χιλιόμετρων, καὶ ἐν ἀφορήτῳ καύσωνι, μέχρις ἐτέρου παρεκκλησίου, ἐκεῖ εὕρισκόμενου. Καὶ διετρανώθησαν μὲν διὰ τῆς ὑποχωρήσεως ταύτης τὰ φιλοδίκαια αἰσθήματα τῆς Α. Γ., ἀλλὰ μόλις ἀπῆλθεν, ὁ ὄχλος ἐκμανεῖς, ἐπέπεσε, καὶ ἤσπασε τὴν ἐκκλησίαν. Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν θὰ συνέβαινε τὸ αὐτὸ ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει. Ὅπως δὲ ποτε τὸ Πολιτικὸν Πρακτορεῖον ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ἐγνώσθη τότε, ὅτι ἀμφισβητήσιμα ἐτύγχανον τὰ ἡμέτερα δίκαια, διότι, καίτοι αἱ πλείσται τῶν εἰσφορῶν ἐδόθησαν βεβαίως ὑπ' ἑλλήνων, συνεισήνεγκον ὅμως καὶ οἱ βούλγαροι, οὐδαμῶς τηρηθείσης συμφειώσεως, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου τὸ οἰκόπεδον ἀνέκει εἰς βούλγαρον, ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων, ἐκ παρακειμένου δάσους, ἐδόθη ἡ ξυλεία, καὶ τὸ δεινότερον, ὡς ἐρέθη, πολλοὶ τῶν ἐκκλησιαζομένων τυγχάνουσιν ὑπήκοοι τῆς ἡγεμονίας. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ναὸς ἐτοιμόρροπος ὢν, ἐλαχίστην ἔχει ἀξίαν, καὶ ὅτι πρόκειται ἰδίως περὶ τῆς ἀρχῆς. Οὕτω τούτων ἔχοντων, τὸ Πολιτικὸν Πρακτορεῖον διετάχθη ν' ἀποστῇ πάσης ἐπισήμου ἐνεργείας, δι' ἃ καὶ οὐδὲν ἴδιόν τι ν' ἀναμείνη παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπίπυσιν τῆς ὑποθέσεως. Καὶ ὅμως διὰ τῶν ἰδιαιτέρων παραστάσεων τοῦ ἡμετέρου ἀντιπροσώπου ἐπετεύχθη ἡ ὑποβολὴ προτάσεων, εἰς ἃς ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις τῶν ἀρμοδίων.

Ἰδωμεν δὲ ποία ἐστὶ καὶ ἡ πολυθρόνητος καταδιώξις τῶν ἐν Βαλτικῇ ἑλλήνων. Μετὰ τ' ἀνωτέρω γεγονότα, τινὲς τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν ἔγνωσαν ν' ἀπευθύνωσι σφοδρὰ κατὰ τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν τηλεγραφήματα, εἰς τοὺς ἐν Βάρνῃ ξένους Προξένους.

Τῆς πράξεως ταύτης χαρακτηρισθείσης ὡς πταῖσμα παρεμφορήσαν οὕτω ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου. Ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὑπόθεσις. Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἀπαξ διεθνῶς ἀναγνωρισθείσης τῆς ἐπὶ τῶν ξένων ποινικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐγγχωρίων, τὸ ἡμέτερον Γενικὸν Προξενεῖον οὐδὲ τὸ παράπαν ἠδύνατο ν' ἀναμειχθῇ. Καὶ ὅμως ἀνεπιστήμως, ἀλλὰ δραστικῶς ἐνήργησε, καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀναστολὴν πάσης περαιτέρω καταδιώξεως. Τριῶν μόνον ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐλήφθησαν αἱ καταθέσεις. Οἱ ἐπίλοιποι ἐκαλοῦντο διὰ τὴν 9 Ἀπριλίου, ἀλλὰ τῇ ἐπιμονῇ αἰτήσῃ τοῦ κ. Ραγκασῆ, ἡ ἐμφάνισις ἀνεβλήθη διὰ τὴν 18 Μαΐου, ὅτε πάλιν διετάχθη ἡ ἐντελής ἐγκατάλειψις τῆς ὑποθέσεως. Ἐρωτῶμεν ποῖος ξένος ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι θὰ κατῴρθου ν' ἀνακόψῃ οὕτω τὴν φορὰν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης; Περίεργος δὲ φαίνεται ἡμῖν ἡ περὶ τῶν τελεσφόρων τούτων ἐνεργειῶν ἐκτίμησις τοῦ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτοῦ, ὅστις, ἄνευ αὐτῶν θὰ διετέλει πιθανῶς εἰσέτι εἰς τὰς φυλακάς.

Πολὺς ἐπίσης ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ κ. Σταύρακx, ὡς δῆθεν προσβληθέντος, ἐνῷ διετέλει Προξενικός Πράκτωρ.

Ὁ κύριος οὗτος, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Προξενικοῦ νόμου, ἦν ἀπλοῦς ἰδιώτης, οὐδεμία δ' ἐγένετο αὐτῷ προσβολή, διότι, συνεπεία τῶν ἐκ Σοφίας δοθεισῶν διαταγῶν, τῇ αἰτήσῃ τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος, ἐνεφανίσθη ἀπλῶς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ ἀφῆθη ἀμέσως ἐλεύθερος.

Καθόσον δὲ τέλος ἀφορᾷ τὴν ἐν Βαλτικῇ κατάστασιν, οἷα περιγράφεται αὕτη, καὶ τοὺς ἐκεῖ βρυγμοὺς καὶ τριγμοὺς τῶν ὁδόντων, θ' ἀπεδείκνυν ἀπλῶς γοργὴν φαντασίαν, ἐὰν δὲν εἶχε θλιβερά τ' ἀποτελέσματα, ἀναδαυλίζουσα τὰ πάθη μεταξὺ δύο λαῶν, οὔτινες εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ συνεννοηθῶσιν.

Ἕλληνες ζῶσι πολλαχοῦ τῆς ἡγεμονίας, καὶ ἐν Σοφίᾳ, καὶ ἐν Ρουχτσουκίῳ, καὶ εἰς τοὺς ἄλλους λιμένας, ἀλλ' ὀλίγα ἀκούονται παράπονα, ἂν δ' ἐδεινώθη τὸ κακὸν ἐν Βαλτικῇ, τοῦτο ὀφείλεται, πιστεύομεν, εἰς λόγους ἐπιτοπίους.

Πόσον διαστρέφονται τὰ γεγονότα ὑπὸ τῆς ἐμπαθείας, ἥτις δυστυχῶς κατέστη ἐνδημικὴ ἐνταῦθα, καταδεικνύει καὶ τὸ ἐξῆς γεγονός: Αἶφνης τηλεγραφικῶς ἡγγέλθη, καὶ διεκωδωνίσθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὅτι κατεπατήθησαν ἐν Βαλτικῇ ἑλληνικαὶ οἰκίαι καὶ προσεβλήθησαν κυρίαι. Τὸ Πολιτικὸν Πρακτορεῖον, ὡς εἶκος, ἐταράχθη καὶ προσέβη εἰς διαβήματα. Τί δὲ ἀνεκαλύφθη; Μεταξὺ τῶν ὑποδεικνυόμενων ἐν τῇ ἀνακρίσει ἦσαν καὶ δύο δεσποινίδες Καμβίτη, εἰς ἃς ἀπεδίδετο ἡ συνταγὴ τῶν γαλλικῶν τηλεγραφημάτων. Ἀλλ' ὅπως μὴ προσέλθωσιν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὁ ἀνακριτής, τῇ παρακλήσει τοῦ πατρὸς αὐτῶν, συγκατένευσε προθύμως νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὰς κατ' οἶκον, καὶ προσέβη μετὰ πάσης ἀδρότητος εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.

Ταῦτα τὰ γεγονότα, τὰ δὲ σχόλια φαίνονται ἡμῖν περὶ τὰ. Μίαν εἰσέτι λέξιν. Ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ἐξανιστάμενοι κατὰ πάσης ἰδέας συνεννοήσεως πρὸς τοὺς Βουλγάρους, καὶ μονοτονὴ ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ ἡγεμόνος, διότι ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τοιαύτης τινὸς ἀποπειράς. Ἀγαθὴ τύχη! Ἀλλ' οἱ μὴ συνεννοούμενοι διεκδικοῦσιν ἄλλως τὰ δικαιώματα αὐτῶν. Ἄς καταθέτωσι τὸν κάλαμον, καὶ ἃς δράξωσι τὸ ξίφος. Τοὺς Βουλγάρους θὰ εὕρωσιν ἐτοιμούς, διότι ὁ τόπος οὗτος, εἰς τοῦτο δαπανῶν πάντας αὐτοῦ τοὺς πόρους, καὶ πᾶν νεῦρον ἐντείνων, μετεβλήθη εἰς ἀληθὲς στρατόπεδον, ἐνῷ κατὰ τὰς Ἀθηναῖκας ἐφημερίδας, ἡμεῖς παρετάξαμεν μίαν διλογίαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ φιλοπολέμου ἡγεμόνος, ὅστις ἦλθεν ἰδίως, ὅπως κρίνῃ ἐκ τοῦ σύγγενος περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν παρασκευῆς.

Ἐβρυλλήθη ἐνταῦθα ὅτι ὁ Βούλγαρος ἡγεμὼν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, εἶπε τῷ ἑλληνι ἀντιπροσώπῳ: «Ἐχομεν πάντοτε καιρὸν νὰ πολεμήσωμεν. Ἰδωμεν πρῶτον ἐὰν δὲν ἦνε δυνατόν νὰ συνεννοηθῶμεν». — Μὴ λησμονεῖτε ὅμως τὸν μῦθον τοῦ Αἰσώπου, καὶ ποία ὑπῆρξεν ἡ τύχη τοῦ ὁστοῦ, περὶ οὗ ἤριζον οἱ δύο κύνες.

Ἡ σύνταξις τῆς ἡμετέρας ἀξιοτίμου ἐφημερίδος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ λεγόμενα, ἐπιτάσσει δύο διλήμματα. Πρῶτον ἐὰν τὰ ἐν λόγῳ γεγονότα συμβαίνωσιν ἐξ ἀμελείας τοῦ Πράκτορος, ἡ παρὰ τὰς προσπάθειας αὐτοῦ. Καὶ δεύτερον ἐὰν, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν συμφέρει ἡ ἀνάκλησις τοῦ Πρέσβεως ἢ τῆς Πρεσβείας.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁράτε, τὸ πρῶτον τῶν διλημμάτων τούτων ἀποβαίνει τρίλημμα, διότι οὐδεὶς τῶν δύο ὁρῶν ἀληθεύει, ἀλλὰ τρίτος τις, ὅτι δηλ. εἰς ἐσφαλμένα τὰ πλεῖστα τῶν γεγονότων. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ἐὰν ἡρωτᾶτο ὁ Πράκτωρ, πιστεύομεν ὅτι θ' ἀπεφάνετο ἀνεκδοιάτως ὑπὲρ τῆς ἀνακλήσεως, ὅπως ἀπαλλαγῇ οὕτω ἐξορίας, ἥτις οὐδὲν βεβαίως ἔχει δι' αὐτὸν τὸ τερπνόν, ἀλλ' ἄλλα φρονοῦμεν ἡμεῖς, οὐχὶ διότι πιστεύομεν, ὅτι ὁ κ. Ραγκασῆς δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν φύσιν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων, ἰδίως ἐνόσῳ ἐξακολουθεῖ ἀνένδοτος ἡ φυλετικὴ διαμάχη, ἀλλὰ διότι ἐν τῷ Πρακτορεῖῳ εὕρισκόμεν καὶ παρηγορίαν καὶ πᾶσαν τὴν δυνατόν ἀρωγὴν, ἐνῷ ἄνευ αὐτοῦ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν ἤθελε συντελεσθῇ πλέον ἀκωλύτως.